

AFTONBLADET

Lördag 18 februari 2006

Welcome da' Belize

På den lilla ön Tobacco Caye utanför fastlandet i Bealize lever drömmen om Karibien.

Foto: RICARDO MIR

Landet i Centralamerika som en karibisk ö

Simma bland hajar och rockor, drick rombål med Belizeborna eller låt dig vaggas mjukt i hängmattan – timme efter timme.

Öarna utanför Belize bjuder på upplevelser långt utöver det vanliga.

Följ med. Och låt dig förföras av en övärld du inte trodde fanns.

Welcome da' Belize. Enjoy ya' time.

Första gången det händer vänder jag på huvudet och undrar om mannen med dreadlocks kanske har hållt i sig för många Belikinöl. Men när det sedan händer igen och igen inser jag att de är så, Belizeborna. De hälsar på främlingar,

Den vane skepparen Charlie visar vägen till de vackraste snorklingsplatserna i Hol Chans marina reservat utanför ön Caye Caulker.

Foto: RICARDO MIR

Läs mer om Belize

► **PLUS** [Plusguide: Belize](#) Fakta, adresser, tips

På ön Tobacco Caye finns fler

välkomnar en till sitt land och önskar trevlig vistelse.

Trots att Belize ligger på fastlandet, känns det mer som en karibisk ö. Kreolengelskan flyter fram mellan gatorna, befolkningen är till stor del svart, musiken heter reggae och guden – Bob Marley.

Men så är det också den karibiska kuststräckan med dess öar, "cayes", som de allra flesta reser till. Jag är inget undantag.

Redan långt innan vi närmar oss Ambergris Caye, ön som Madonna sjöng om i "La Isla Bonita", har vattnet

omkring oss antagit en underbar turkos ton. Hela ön är kantad av vit sand, palmerna hänger ut över vattnet och doppar sina gröna blad i böljan. Den lilla fiskebyn, San Pedro, visar upp sin allra vackraste sida.

Ambergris Caye är den ö i Belize dit flest turister åker och många väljer att flyga direkt hit. Med sin placering vid världens näst största korallrev mitt i karibiska havet är det inte svårt att förstå dess dragningskraft.

Huvudorten San Pedro näst intill töms på turister under dagtid. Då tar sig nämligen alla ut till korallrevet för att vattensporta eller bara lapa sol ombord på någon båt. Men framåt kvällen lever orten upp igen. Båtarna återvänder, hummer läggs på grillarna, paraplydrinkar serveras på strandbarerna och lite senare hörs de mjuka tonerna från något av alla de liveband som spelar. I San Pedro finns alltid något att göra långt in på småtimmarna.

Så är det inte hos grannen i söder, ön Caye Caulker. Det är här man kommer åt det lugna gunget från förr. Det är som om tiden har stått stilla. Inga vägar, ingen trafik. Gångarna mellan de karibiskt färgglada husen är täckta av vit pudersand och folk tar sig fram genom att gå eller cykla. Ibland rullar en och annan golfbil tyst förbi. Turisterna är färre och den lokala smaken tydligare.

Men oavsett vilken ö man favoriserar är det samma korallrev som sträcker ut sig utanför, och minst en snorkeltur dit är ett absolut måste. Den populäraste går till Hol Chans marinreservat. Jag väljer kvickt bort de snabba motorbåtarna för att i stället uppleva Karibien lugnt glidande i segelbåt till toner av reggae.

Så fort guiderna lastat ombord fenor och snorklar, karibiskt krubb och den speciella rombål, som verkar ha en självklar plats i överlevnadsutrustningen, bär det av. Charlie, Choki och George är alla handplockade för sina specialistkunskaper – den vane seglaren, dykexperten och sist men inte minst

hängmattor än människor. Där låter jag mig vaggas till ro – dagarna i ända.

På Tobacco Cay serveras garanterat nyfångad fisk till middag.

båtens underhållare. Men istället för att utsätta oss för en massa inövade skämt som dragits hundra gånger förr blandar George bål, lagar till underbar skaldjurs-ceviche på däck och är så där beliziskt avslappnad att man inte kan göra annat än ta efter.

Efter en timmes glidande görs ett stopp vid "Coral Gardens".

Under ytan möter vi tusentals fiskar och hänförande korall. Det är svårt att se sig mätt, men det här räknas ändå bara som uppvärmning inför vad som komma skall.

Vid "Shark-Ray Alley" skruvas spänningen upp några varv. Precis som namnet anger ska vi simma med hajar och rockor.

Jag noterar att vid det tidigare stoppet kastade sig alla snabbt i vattnet för att få så mycket tid i det blå som möjligt. Men när nu ett stim av de alltför stora havsdjuren samlas runt båten får alla plötsligt fullt upp med att spanna åt snorkeln lite extra, vika handduken, lägga undan kameran – allt för att slippa vara den första att hoppa i.

Visst har det berättats för oss att det är relativt små sköterskehajar, en hajsart som inte tuggar utan suger i sig föda och som inte vill oss något ont, men de ser ändå oroväckande människoätande ut.

Först när Choki har simmat runt med dem ett tag och fortfarande har alla kroppsdelar i behåll vågar vi oss i. Hajarna som tycker att de har fått nog med uppmärksamhet simmar långsamt iväg. Rockorna hänger däremot snällt kvar runt båten och låter sig fotograferas.

För den som inte tycker att de harmlösa sköterskehajarna är en tillräckligt stor utmaning finns möjligheten att få stöta på de betydligt vassare tigerhajarna vid Belizes mest välkända dykplats, "The Blue Hole". Men för mig är spänningskvoten mer än uppfyllt och jag väljer i stället att fortsätta min semester på ett lugnare sätt.

I Belize finns nämligen möjligheten att hitta den där karibiska paradisen som man bara trodde existerade på bilder. Den som är täckt av sand och palmer och omgiven av vatten som är så klart att man börjar undra var poolkanten finns. En av dem stavas Tobacco Caye och jag når den med båt från staden Dangriga.

En enkel liten hydda som vetter mot havet blir mitt hem under mina sista karibiska dagar. Ön har fler hängmattor än gäster och där i skuggan av någon palm låter jag mig vaggas till ro dagarna i ända. En bok får vara mitt enda sällskap. Och när andan faller på behöver jag inte förflytta mig många meter för ett svalkande dopp.

Ett av många himmelska ögonblick som Belize har att erbjuda.

[Lotta Zachrisson](#)

<http://www.aftonbladet.se/vss/resor/story/0,2789,779825,00.html>

► **Tipsa oss**

© Aftonbladet Nya medier

